

G D7 G C G C D7 G

1. My czu - wa - my, Kró - lu, Pa - nie, wier - nie u Twych sto - jąc stóp
 2. Lecz choć się już koń - czą, Żni - wa, choć już blis - ko chwi - la zła,
 3. Więc w po - ko - rze mod - ły, śle - my do nie - biał - skich Two - ich stóp,

G D7 G C G C D7 G

i cze - ka - my na za - ra - nie, gdy głos Twój o - two - rzy grób.
 Stad - ko Twe nie od - po - czy - wa, lecz do koń - ca w pra - cy trwa.
 wie - dząc, że już nie zaś - nie - my, choć nas cze - ka śmier - ci grób.

G C D7 G C G G

I już Twe - go Słoń - ca bla - ski o - świe - ca - ją z bli - ska nas,
 I czer - pli - wie zno - sim zno - je, jak ka - za - łość, Zbaw - co nasz,
 Gdy śmierć zamk - nie na - sze o - czy, mo - men - tal - nie zmie - nim się,

G D7 G C G C D7 G

już się zbli - za czas Twej ła - ski, już Kró - les - twa nad - szedł czas.
 bo wnet przyj - miesz Stad - ko swo - je i ko - ro - nę chwa - ły dasz.
 bo Bóg chwa - łą nas o - to - czy; w bos - kim sta - nie uj - rzym Cię.